

Paraules a la presentació del llibre "L'esquerra. Un instint bàsic"

Barcelona, 03/07/2008

Els agraïments en les presentacions de llibres semblen una rutina o un costum que pels assistents no sempre resulten molt amens. Els autors s'allarguen innecessàriament, o s'excedeixen en els elogis o els compliments als editors, als col·laboradors, als mateixos assistents a l'acte i a la llarga –o curta- família de l'autor o autora...

Jo tampoc en puc escapar d'aquesta tradició... *i no vull fer-ho.*

Aquest és el segon llibre en el que participo en l'àmbit polític, i el primer en el que els organitzadors m'han proposat, amablement, de prendre la paraula uns breus minuts.

No els enganyo... *seran molt breus...*

El primer llibre va ser "*El nou Estatut. Comentaris a peu d'obra*", amb la Lídia Santos i el David Fuentes. Una obra publicada per la Fundació Rafael Campalans poques setmanes abans del referèndum de l'Estatut, ara fa tot just dos anys.

Avui els he de confessar que no fora on sóc ara, ni estaria aquí, amb vostès, com a co-autora, sense aquella experiència estatutària en la que vaig participar des d'una posició discreta però enormement privilegiada, com a assessora jurídica del Grup Parlamentari Socialista – Ciutadans pel Canvi, de la mà del meus admirats i estimats Miquel, Manuela i Lídia. Per ell, per elles, el meu primer agraïment més sincer.

Aquesta és la segona col·laboració, doncs, i em sento molt contenta de participar-hi al costat d'amics i amigues, de persones que admiro i respecto, de persones –totes elles- amb les que comparteixo, més

que tapes, llom i pàgines, un projecte polític, un anhel de justícia i una passió pels valors de l'esquerra.

És, per a mi, un dia *molt especial*.

Aquest llibre és plural
d'estils, procedències i temàtiques, com ha de ser l'esquerra.

És d'homes i de dones,
com la nostra societat, que volem igualitària.

De dirigents i de simpatitzants,
com ha ser el projecte integrador de majories socials dels socialistes.

De persones amb molta experiència
i d'altres que, com jo, no en tenim tanta;
per garantir la renovació permanent i el mestratge dels que, abans i ara, ens ajuden amb la seva visió serena i pedagògica.

Aquest llibre parla de l'esquerra necessària, urgent, de la que cal ara i aquí, a casa nostra i arreu del món.

L'agenda de reptes és important i no tenim temps per perdre. En aquest llibre en trobareu alguns que crec inajornables.

En destacaré tres, en veus i paraules de tres dones del llibre:

1. El primer: la renovació de la cultura progressista amb relació al concepte de legalitat.

La lluita històrica de l'esquerra és la lluita per aconseguir drets, ampliar-los i universalitzar-los. Uns drets que s'expressen en forma

de lleis, tractats, constitucions, convencions o declaracions, tant de caràcter general com sectorial, universal o regional.

Reivindicar aquesta tradició i actualitzar-la des de l'esquerra necessària al segle XXI, passa per reivindicar també la importància del principi de legalitat. És "el poder dels sense poder", perquè, per a qui no té poder econòmic ni influència política, la llei és el refugi davant la discriminació, el caprici i l'arbitrarietat. És l'única defensa davant l'abús. Fora d'ella, s'imposen els forts i els poderosos. Dins d'ella, tots som iguals.

És inajornable fer de la defensa i l'ampliació de la legalitat la bandera per la lluita democràtica de valors progressistes, enfront dels paranys desreguladors que el pensament i les forces neoconservadores intenten imposar a l'agenda política i mediàtica.

2. Un segon repte: la renovació i la modernització del discurs.

Com diu Esther Niubó, en el llibre, i en paraules seves:

"Modernitzar, però, no vol dir debilitar o alleugerir la càrrega ideològica del discurs tradicional perquè pugui agradar a un major nombre de persones, sinó que es tracta de rearmar-lo ideològicament sobre la base de les noves condicions de la societat i del nou esquema que imposa el sistema internacional globalitzat. En aquest sentit, no s'han de diluir les fronteres ideològiques i prescindir de vells ideals socialistes, sinó que cal plantejar un projecte clar, valent, alternatiu i diferenciat".

3. I un tercer repte: la renovació del concepte d'identitat...

I ara, amb paraules de la Consol Prados:

"En un món on es compatible expressar diferents identitats, ahora és bo treballar potser no tant per la identitat i més per la identificació i el sentiment de pertinença. Des de la nostra opció d'esquerra

catalanista, volem que més gent se senti atreta i còmoda en un país que progressa perquè ho podem fer com a ciutadans i ciutadanes”.

Aquestes reflexions pertinents i moltes d'altres les trobareu en aquest llibre oportú i, si m'ho permeteu, necessari.

Acabo.

Avui estic molt contenta d'estar aquí, amb tots vosaltres..., però una part del meu cap i del meu cor està a la meva nova agrupació d'acollida: l'agrupació de Gràcia.

Avui, i aquesta mateixa hora, es fa un acte petit, però ple de significació: La Festa de la Militància, en record i homenatge del nostre estimat Albert Mussons.

Sé que molts dels que esteu aquí el coneixíeu..., i estic segura que us semblarà bé que la nostra presentació també signifiqui un petit homenatge d'afecte a l'Albert, un home d'esquerres, de cap a peus.

Estic segura que ell hauria estat entre els noms que avui formem part d'aquesta coberta.... Va per tu, Albert!

Moltes gràcies per oferir-me la possibilitat d'escriure-hi.

I moltes gràcies per escoltar-me i per deixar-me compartir aquesta aventura.